

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Medvlla Theologiæ Moralis

Busenbaum, Hermann

Monasterii Westphaliæ

Art. II. Quid requiratur in ministro ad licitam administrationem
Eucharistiæ?

urn:nbn:de:hbz:466:1-40957

ARTICULUS II.

Quid requiratur in Ministro, ad licitam administrationem Eucharistiae?

Resp. I. Ut Minister circa Eucharistiae distributionem non peccet, praeter gratiam, etiam reverentiam in eo, tum ratio, tum Canones requirunt, ita ut praestet hoc Sacramentum omitti, (cum ejus susceptio saepe non sit necessaria ad salutem) quam admitti positivam irreverentiam. *Vnde resolves.*

I. Eucharistia non est deferenda ad infirmum, nisi cum habitu decenti, id est, cum stola, & superpelliceo, ac praecedente lumine (secus est de extrema unctione, cujus materia cum non sit Sacramentum, non requirit tantam venerationem.) Putant tamen quidam, si habitus haberi non possit, aut sit tempestas, aut iter faciendum, non fore irreverentiam, si Sacerdos Eucharistiam in pixide, vel corporali involutam, in sinu suo clam deferat. Quod certius videtur licere in locis haereticis, ubi etiam in necessitate, & clam, praeciso scandalo, poterit porrigere sine stola, & superpelliceo: etsi nullo modo celebrandum sit sine vestibus sacris, ob viaticum dandum. *Bon. d. 4. q. 5. p. 2.*

II. Praestat aegrum incommunicatum mori, quae Sacerdotem in habitu, cum Sacramento per publicum currere, (etsi festinare valde debeat ut dicit *Quint. t. 4. f. 8.* Secus est in Baptismo & Poenitentia, si probabiliter timeretur, ne aegrotus decederet in

ret in mortali, tunc enim currendum esset, ut ha-
bet *Bonac. l.c. ex S. Thom. Possiv. & aliis.*

III. Ad infirmum longe distantem licere Pe-
rocho Eucharistiam deferre in equo mansuetum,
ut non sit periculum lapsus, docent. *Quiman. 1.4*
f. 8. Sed negat *Possiv. & Barbosa*, nisi loci con-
suetudo permittat; adduntque non licere pro-
dem dare portandam Laico, quantumvis Palla-
sit fatigatus, sed potius ex collo suspendendam
bursam.

IV. Eucharistia non est deferenda ad ægrum,
venerationis tantum causa, ut adoret, vel oscu-
letur, si sumere non possit. Quod etiam prohibi-
uit Congregatio Cardinalium: quæ tamen non
videtur prohibere, ut venerationis causa defere-
tur ad lectum, si in domo celebretur.

V. Non licet dare Eucharistiam aliis digitis, si
indice & pollice, ob chiragram, dari non possit
ut docet *Bon. d. 4. q. 5. p. 2.* & *Possivinus* contra
Tol. cujus sententia tuta videtur, si alias æger sine
viatico esset moriturus; præsertim si tunc detur
duobus indicibus.

VI. Non licet tempore pestis porrigere E-
ucharistiam medio aliquo instrumento; (minus
deponere alicubi in scutella, ut ab ipso
ægro sumatur) sed de manu danda est, ut docet
Bon. d. 4. q. 5. p. 2. ex Suar. & aliis. Quamvis *Possiv.*
cap. 8. non improbabiler dicat, posse præ-
scandalo, & periculo lapsus in terram, instru-
mento ad id rite confecto dari *v. Dia. p. 4. t. 4. R.*
sol. 114. Bonac. l.c. p. 2. quod in praxi pro ægro,
qui non potest trajicere hostiam, ut scilicet
deret

detur Eucharistia, imposita particula hostiæ cum vino in cochleari, admittit *Præp. in 3. p. 9. 80. 4. 5. dub. 6. & Escob. cap. 7. cap. 6. Dian. p. 4. tit. 4. R. 104.*

VII. Sacerdos podagra laborans, potest deferri ad altare, ut ibi Eucharistiam administret; seclusa tamen alia prohibitione. Ita *Possev. cap. 5. n. 50 Bon. l. c.*

Resp. II. Requiritur præterea - ut eam dispenserit ritu Ecclesiæ consueto, deinde ut eam neget, (per se loquendo) indispositis, animo vel corpore; denique, si Pastor sit, ut minister eam ovibus, quoties rationabiliter petunt. *Bon. d. 4. q. 5. p. 1. num. 13.*

Dixi I. *Ritu Ecclesiæ*: quia legitimus Ecclesiæ ordo sub peccato obligat. *Vnde resolves.*

Peccat 1. Qui Eucharistiam dat sub utraque specie, locis vel personis, quibus à Pontifice non est concessum. Item si morituro, qui ob linguæ ariditatem non potest hostiam trahere, det species vini: licet talem à mortali excusare conetur. *Amicus apud Dian. p. 8. t. 1. R. 24. Bon. l. c. Sanch. Possev. Barbof. contra ipsum Dian. part. 9. t. 9. R. 64. 2.*

2. Qui dispensat sine veste sacra, vel lumine, aut prævia confessionis generalis formula.

3. Qui laico dat hostiam majorem; in necessitate tamen, vel in casu magnæ devotionis, licet ex majore particulam defractam dare; vel etiam in defectu minorum, plures majores consecrare, easque deinde in minores partes, (non tamen adeo parvas, ut honeste dari non possint) divisas distribuere. Ita *Sa. V. Euchari. d. 4. q. 5. p. 1. n. 14.*

Dixi

Dixi II. *Per se negat*: quia alias cooperabitur peccato. Per accidens tamen sæpe dare potest, v. g. sine scandalo, aut gravi damno suo, vel poenitentis, negare non possit. v. *Bon. l. c. Possiv. c. 5. n. 1.* Unde resolves.

- I. Peccat 1. qui dat pueris, ante annum discretionis, (nisi in articulo mortis, ut v. *dub. seq. a. 3.*) qui forte circa annum decimum incipit.
2. Qui dat amentibus quando nunquam sunt usi ratione. Si vero usi sint, potest, & debet illi dari in articulo mortis, si possit sine periculo irreverentiæ, & non constet incidisse in amentiam in statu peccati mortalis. *Laym. hic. c. 4. num. 4.*
3. Qui dat peccatori publico, v. g. histrioni, turpes comœdias cum mortali representanti, vulgario, meretrici, concubinario, de quib. *Fill. l. 4. n. 166. & seq.*

Dixi, *Publico*: quia si occulte tantum scias esse indepositum, occulte quidem non tamen publice petenti, est neganda; nisi indispositio ex confessione sit nota: tunc enim extra eam ne quidem jicet monere, ut docet *Sanch. Bon. Laym. l. 5. r. 4. c. 6. Card. de Lugo d. 8. de Sac. f. 8.*

II. Peccat item, qui negat reis morte plectendis, (quibus etiam potest dari aliquot, imo una hora ante mortem, ut habet *Sa.* danda vero est fieri potest, non in carcere vel alio loco inhonesto) etiam ob crimen sagarum captis dummodo poenitentiam præ se ferant: etiamsi crimen negent, & violenta duret suspicio, *Tann. tom. 3. q. 1. d. 4.*

III. Recte facis, 1. qui raro, v. g. in paschate, dat

dat communionem semifatuis, & qui debilem habent rationis usum, si saltem hunc cibum à profano distinguere norint, ut habet *Henriq. & Possev.* Idem fere dicendum est de surdis & mutis à nativitate, v. *Laym. bic. 2.* Qui dat infessis à Dæmone; dummodo sine irreverentia possint sumere. Ita *Suar. Bon. Regin.*

Dixi III. Si pastor sit. Unde resolves.

I. Talis peccat graviter contra justitiam & charitatem, si subditis in periculo mortis, licet peste infectis, non det. Alius vero Sacerdos, qui in tali casu, absente vel nolente Parocho, nollet dare, peccaret tantum contra charitatem; etsi secundum *Chap. villum* mortaliter, q. 1. n. 2.

II. Pastor, ut Eucharistiam opportune petentibus possit ministrare, tenetur eam asservare, cum lumine, in Ecclesia, nec licet a'ibi, ne quidem in Sacellis nobilium, vel choro monialium, aut intra septa monasterii earum, ut habet *Trid. sess. 15. de reform. c. 10* nisi cum facultate in solemnifesto) in pixide; quæ non necessario est consecrata licet si consecrata non sit, debeat materius vestiri vitæ lineæ, ex tela consecrata; ut ex *S. Thom.* docet *Vasq. Azor. Regin. in Praxi, tom. 2. l. 29. c. 9.*

III. Si ob graviter culpabilem negligentiam Parocho, (vel ejus, cui ista cura commissa est) integro die, vel aliquot integris noctibus; lumen non ardeat ante venerabile Sacramentum, peccare cum mortaliter (secus si per horam tantum) docet, *Quintan. t. 4. s. 1. & 7. irem Dian. p. 9. t. 6. R. 34.* licet *Marchant. in resolut. Pastor. t. 4. c. 5. q. 4.* obligationem & consuetudinem tam universalem neget:

neger: uti & de lumine præferendo, quando defertur Sacramentum foras; atque ex causa id posse omitti, ut cum defertur ad ægrum longe distantem, nec commode fieri potest cum lumine.

DUBIUM II.

De subjecto, seu suscipiente Eucharistiam.

ARTICULUS I.

Quæ requiratur in eo dispositio animæ?

Resp. I. Qui est in mortali, tenetur sub mortali ante sumptionem Eucharistiæ confiteri, nisi sit necessitas celebrandi, vel communicandi, & Confessarius desit. Ita *Trid. sess. 13. c. 7. & Canon.* ubi contrarium docentes excommunicantur de facto. Fundatur autem in illo *Corinth. 11. præter autem se ipsum homo, &c.* Et parum refert a praxin, utrum tantum sit præceptum Ecclesiasticum, an tantum divinum, quod est probabilissimum, ut docet *Sua. Filii.* & alii commun.

Dixi I. *In peccato mortali:* tum quia Eucharistia delet venialia, ex opere operato: tum quia venialia, esto comitentur, imo reddant venialiter malam ipsam sumptionem, non ponunt obicem gratiæ sanctificati. Quod si tamen multa sint, & intra genus suum gravia, de quibus nulla poenitentia concipitur, actualem devotionem